

Predmet: Skočić (opt. Sima Bogdanović i drugi)

Viši sud u Beogradu

Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K.Po2. 42/10

Glavni pretres 25.12.2012.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenog

Dokazni postupak je nastavljen čitanjem dokumentacije koja se nalazi u spisima predmeta. Svi optuženi su se izjasnili o izmenjenoj optužnici navodeći da je ne prihvataju i da ostaju pri ranije datim odbranama.

Završna reč zamenika Tužioca za ratne zločine

U završnoj reči, zamenik tužioca za ratne zločine, naveo je da ostaje pri izmenjenoj optužnici koju smatra u celosti dokazanom. U vreme izvršenja dela za koje se optuženi terete, na području BiH, i opštine Zvornik postojali su oružani sukobi. Iz jedinice „Žute ose“ koja je bila u sastavu TO Zvornik, izdvojila se grupa pod vođstvom sada pok. Sime Bogdanovića, ali je i dalje ostala deo TO i funkcionisala na tom području. Dokaz za ove navode je spisak članova jedinice koji se nalazi u spisima predmeta, iz kojeg je vidljivo da su se u jedinici nalazili optuženi Dragana Đekić, Zoran Alić i Đorđe Šević. Stoga je postojanje oružanog sukoba i pripadnost optuženih jedinici jedne od sukobljenih strana nesporna činjenica. Jedinica „Simini četnici“ brojala je oko 20 članova i imala je logističku podršku TO Zvornik. Članovi jedinice se međusobno dobro poznavali, i bili su uvek saglasni sa postupcima pripadnika jedinice i prihvatili ih kao svoje. Naređenje za odlazak u Skočić i izvođenje akcije izdao je pok. Simo Bogdanović, a u akciju su zajedno sa njim otišli optuženi Zoran Alić, Đorđe Šević, Dragana Đekić, Zoran Stojanović i Zoran Đurđević. Dolaskom u Skočić optuženi su srušili džamiju, čije rušenje nije imalo nikakvog vojnog opravdanja, a to je dokazano iskazima zaštićenih svedoka „Alfe“, „Bete“ i „Game“, koje su saglasno i veoma uverljivo svedočile o tome da su ubrzo nakon prolaska džipa i kamiona sa vojnicima kroz Skočić čule jaku eksploziju. O rušenju džamije svedočili su i svedoci Bajrić Alija, Jovanović Rade i Simić, a takođe je i optuženi Zoran Alić u svojoj odbrani naveo da su džamiju srušili neki pripadnici njegove jedinice. Nakon rušenja džamije optuženi su otišli u deo sela gde su živeli Romi, što je dokazano iskazima zaštićenih svedoka, oštećenog Zije Ribića i Aganović Šerifa. Tom prilikom optuženi su od oštećenih oduzimali stvari i zlato, tukli ih i ubili Nuhanović Arifa, što je dokazano iskazima svedoka „Alfe“, „Bete“, „Game“, kao i Aganović Šerifa i Zije Ribića. U vezi sa tučom oštećenih, Zijo Ribić je navedo da je video vojnike koji su tukli njegovog oca, da su ga udarili u rame i da je bio sav krvav. Svedok Aganović Šerif izjavio je da je bio sakriven u blizini mesta gde su se nalazili oštećeni, da je čuo zapomaganje i prepoznao glas pokojnog Nuhanović Arifa. Takođe je i optuženi Zoran Alić izjavio da je video jednog pripadnika jedinice kako bije nekog čoveka i da se čula vriska. Da su optuženi u Skočiću silovali oštećene „Alfu“, „Betu“ i „Gamu“ smatra dokazanim na osnovu njihovih detaljnih i uverljivih iskaza. Odvoženje meštama Roma iz Skočića do sela Malešić, smatra dokazanim na osnovu iskaza oštećenih „Alfe“, „Bete“ i „Game“, a njihovo odvoženje do mesta zvanog Hamzići, na osnovu iskaza oštećenog Zije Ribića. Streljanje oštećenih kod mesta Hamzići dokazano je iskazom oštećenog Zije Ribića, koji je jedini preživeo streljanje, ali i navodima optuženog Zorana Alića, da se tom prilikom, sa još dvojicom pripadnika jedinice, nalazio u

blizini kamiona kojim su oštećeni dovezeni. Događanja u selu Malešić, nečovečno postupanje i silovanje oštećenih „Alfe“, „Bete“ i „Game“ zamenik Tužioca za ratne zločine smatra dokazanim na osnovu njihovih uverljivih, međusobno saglasnih iskaza, te činjenice da su tokom postupka prepoznale optužene. Odbrane optuženih ocenio je kao neuverljive i usmerene ka izbegavanju ili umanjivanju krivične odgovornosti. Smatra da su se u ponašanju optuženih stekla sva bitna obeležja krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, te da su optuženi, prilikom izvršenja dela, postupali sa direktnim umišljajem. Predlaže da se optuženi oglase krivim, a za optužene Đorđa Ševića, Zorana Stojanovića, Zorana Đurđevića predlaže maksimalne kazne, odnosno izricanje kazni zatvora u trajanju od po 20 godina, a u odnosu na optuženog Zorana Alića, takođe predlaže izricanje maksimalne kazne zatvora, ali u trajanju od 10 godina, obzirom da je u vreme izvršenja dela bio stariji maloletnik, jer je kazna zatvora u trajanju od 10 godina maksimalna kazna zatvora koja se može izreći starijem maloletniku. Smatra da u odnosu na ove optužene ne postoje olakšavajuće okolnosti, a kao otežavajuće okolnosti ocenjuje njihovo bezobzirno ponašanje prema oštećenima, ubistvo 28 civila od kojih je 7 dece, kao i silovanje oštećene Zlatije Ribić neposredno pre ubistva, koja je tada imala 13 godina, te njihovo postupanje prema oštećenima „Alfi“, „Beti“ i „Gami“ „kao prema slugama u najgorem smislu“. U odnosu na optužene Draganu Đekić i Tomilsava Gavrića, predlaže izricanje kazni od po 10 godina zatvora, a u odnosu na optuženog Damira Bogdanovića, izricanje kazne zatvora u trajanju od 8 godina, gde im kao otežavajuću okolnost ceni dug period nečovečnog postupanja prema oštećenim „Alfi“, „Beti“ i „Gami“, pri čemu su „Beta“ i „Gama“ u tom periodu bile maloletne.

Nakon završne reči zamenika TRZ, veću je dostavljen zahtev optuženog Zorana Đurđevića za izuzeće svih članova veća, pa je iz tog razloga obustavljen rad u ovom predmetu do donošenja odluke o izuzeću.